

R. BIBLIOTECA
DI SANTA CECILIA
G LIBRETTI
N. XI 24

G A R,

ET ISMAEL
IN SOLITVDINE

Melodrama

DOCTORIS .PAVLI GINI

CONCINENDVM

In Sacello Ven. Archiconfraternitatis

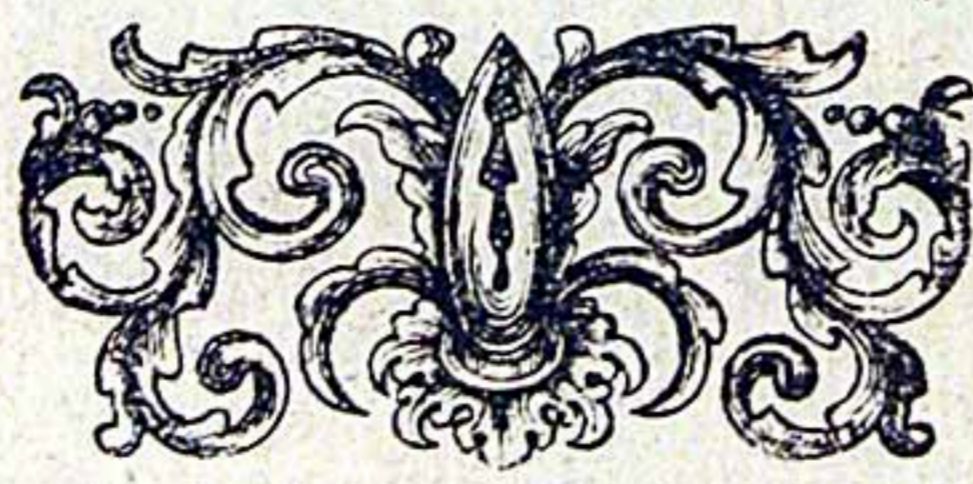
SANCTISSIMI

CRVCFIXI

MODVLIS EXPRESSVM

AD. NICOLAO ROMALDO

ROMANO.

ROMÆ, Typis Jo: Francisci Buagni.

MDCCX.

Superiorum Facultate,

ARGOMENTO.

PEr compiacere Abramo à Sarra sua moglie, ed obbedire al commandamento di Dio, una mattina di buon ora discacciò di sua casa Agar serua della medesima con Ismaele suo figliuolo; a questi vagando per le Solitudini di Bersabea mancò l'acqua, che nel partir di casa n'era stata consegnato un Otre pieno da Abramo: ne trovandosi per la foresta altra acqua, già l'assetato Ismael moriva di sete; Onde Agar tutta sconsolata, non sofrendole il cuore di vedere morire sotto gl'occhi il caro figlio, si risolse à condurlo sotto di un Albero come fece, appartatasi ella in luogo poco lontano à piangere la sua prole moribonda.

Mentre così piangendo, e quarelandosi stava le comparue un Angelo, che la consolò, dicendole che non temesse, perche Iddio haueua udite le voci del suo figlio, e le fece sapere, che poco discosto l'istesso Iddio le mostraua un pozzo d'acqua. A queste voci allegra, e contenta, corse subito à riuedere il figlio, e trouatolo ancora uiuo lo condusse al detto pozzo di acqua, e quini gli diede il desiderato ristoro. Così nella Genesi al cap. 21.

INTERLOCVTORES.

AGAR.

SARA.

ABRAHAM.

ANGELVS.

PRIMA

PRIMA PARS^s.

Sar. **Q**uanta gaudia, quanta iubila
Mulcent Cor, & rapiunt me.
Ag. Quot moerorum densa nubila
Premunt Cor, occupant me.

Sar. Nox recessit,

Ag. à 2. Lux accessit;

Sar. Agar fuit delusa spe.

Ag. Vana fuit delusa spe.

Sar. Quanta gaudia &c.

Ag. Quot moerorum &c.

Sar. Agar famula mea
E' domo iam Abrahami

Cum nato decessisti;

Affulsit tandem dies,

Clara dies optata,

Qua Sara fiat beata.

Hinc ergo procul hinc, aliò iacentes

Quære sub Sole terras:

Et quorsum tendis Agar

Prouidus Amor Dei sequatur te.

Ag. Gaude iam gaude ò Sara,

Faustos nunc ages annos.

Exul cum filio abiui orbata sponso

Felix & læta viues.

Mihi semper in fletu, inter lamenta

Erunt vitæ momenta.

Amate Abraham fidelis

Vita fruar longè à te?

Ag. Quot moerorum &c.

Sar. Quanta gaudia &c.

Ab. Agar dilecta mea,

A 3

Ism.

Ismael Ismael mi soboles cara
 Exules abijstis gaudium vos cordis mei
 Grata pax, dulcis vita, amor, voluptas.
 Infelix & non morior
 Tanto pressus dolore?
 Quis mihi dabit quis lacrymarum
 Fontes & flumina?
 Satis ad flendum,
 Fletu ad mulcendum
 Meum Cor amarum non sunt duo lumina.

Aug. Abraham Abraham quid ploras,
 Quò te rapuit affectus
 Agar & Ismaelis?
 Exul yterque abivit;
 Vox Dei locuta est, sic placuit Deo.
 Sile Abraham, siste fletus,
 Esto lætus,
 Ponat animus mœrorem.
 Diuus Amor fortis pugnet,
 Ac expugnet
 Nati & coniugis amorem. Sile &c.

Ab. Parce lugenti, parce ò bone Deus.
 Infirma est enim caro,
 Cor autem meum paratum
 Ad tuum semper mandatum,
 Promptus spiritus meus.
 Parce lugenti, parce ò bone Deus.
 Tu qui cordium sensum vides,
 Noscis æquè pium, ac reum,
 Me nouisti, & iam mea fides
 Nota tibi, notum Cor meum.

Ang. O' vox Abrahamo digna!
 O' viri excelsa fides,
 Nobile, grande Cor, firma voluntas!

Quam

Quam cara Deo sunt cordis dona.
 Superni Luminis,
 Iubentis Numinis
 Voces audire,
 Nutui obedire,
 O' quanta pariunt homini bona.

Quam &c.

Sar. Mi Deus benigne Pater
 Abivit jam abivit
 Cum nato Agar Ancilla;
 Audito vocis tuæ alto mandato
 Eiecit eam Abrahamus.
 A' laude Domini
 Nunquam cessabo;
 Tuo sancto Nominì
 Semper cantabo.

Ag. Quæ grandis adhuc via in tot ærumnis
 Datur nobis agenda?
 Lassa trepidant membra
 Fauces arescunt siti, aquis exhaustum
 Vtrem cerno; quem potum
 Præstabo tibi ò Fili,
 Quid agemus? moriemur.
 Bellvæ quæso indicate
 Vbi latitant aquæ;
 Deserti vos & rupes
 Venam de molli saxo
 Filio qui perit siti hodiè monstrate,
 Non peto flumina, non quæro fontem
 Riuus est satis.
 Acerba tollitis à nece infontem
 Vndam si datis.

Sed heù heù me infelicem!
 Aquæ murmur non audio,

A 4

Et

Et riuulum non video;
 Supplex lugens ad te manus extollo
 Bone Superne Deus,
 Tu fons aquæ perennis
 Largire morienti aquas vitales,
 Qui cuncta donas gratis.

Non peto flumina non quæro fontem
 Riuus est satis.

Ang. Agar Agar ad Cœlum,
 Ad Cœlum oculos verte
 Valebit enim Deus
 Vnico oris sui spiritu afflante
 De petra suscitare
 Fluenta, & aquas dare.

Vt quid mulier lacrymaris
 Anxio corde nunc tristaris
 Noli flere
 Nec dolerè
 Mane firma in Cœli spe.
 Ne dilectus tuus intereat
 Cedat fato siti pereat
 Saxa, & montes
 Dabunt fontes
 Aquæ fluent largæ ad te.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

SECVN-

9
 SECUNDA PARS.

Ag. **Q**uæ gembuñda vox, flebilis clamor
 Aures nunc feriunt meas?
 Pueri vox illa est, vox pueri mei;
 Tu ploras fili, & clamas
 Aquæ libamen petens;
 Sed care fili care
 Vacuus est vter iam, in eo relicta
 Levi nequidem stilla.

Quam lacrymabilis,
 Inexorabilis
 Infelix puer tua cruda fors!
 Omnia momenta
 Pro te tormenta
 Incedunt pariles & vita & mors. Quam &c.

Ag. Abraham Abraham vbi es?
 Quam longa nos à te dirimit via;
 Quanta nos vrgent mala.
 Peribit quidem siti vnicus meus,
 Opem si negat Deus.
 Peribit peribit
 Sub oculo meo,
 Donante si Deo
 Mox aquam non bibit.

Ab. Agar mea, care nate
 Vbi gentium vos estis!
 Premit ne dura fors, fauet amica?
 In Deo si speratis
 Nil mali timeatis.
 Non iam non peribit
 Qui nititur Deo,

Qui

Qui sperat in eo
Confusus non ibit.

Ag. Peribit peribit.

Ab. Non iam non peribit.

Ang. Agar Agar ancilla

Sitientem Ismaelem

Ne timeas periturum;

Tanquillo viuas corde ò mulier fortis;

In igne aurum probatur,

Fides & in aduersis

Auro pretiosa magis æstimatur.

Non crudele vt tonat Coelum

Sempre telum

Cadit iam fumantis iræ;

Cor fidele in Deo confisum

Non fuit visum

Fame ac siti vnquam perire.

Sar. Silete omnes silete;

Dilectus meus dormit,

Dulci dormit quiete.

Silete omnes silete.

Dormi puer, dormi nate,

Coeli foetus plusquam meus,

Quem immensa sui pietate

Mihi potens dedit Deus.

Blande pupule care

Eiecta ancilla & nato

Erunt vbique nobis

Mundi serena fax, & læta dies;

Cordis amica pax & alma quies.

Ag. Vsquequò non exaudies

Magne Deus clementiæ?

Audi preces exaudi

Clamantis pueri, & flentis

Me-

Meas non vis audire, audi innocentis.

Sed heù heù quid aspicio!

Iam virtus, Ismael, tua elanguens cadit,

Frontis nitor iam fugit,

Ora genæque pallent;

Turbatur lux, mors in propinquo pulsat.

Si videro te mori, & moriar ego;

Sub arbore te ponam;

Morientem non videbo;

At sedens contra te clamabo, & flebo.

Eia puer eamus ad mortem

Brachia extende;

Meque apprehende;

Iunge manus collo meo.

Soli te commendo Deo:

Tremens quatitur

Cor, nec patitur

Tuam videre durissimam sortem.

Eia puer &c.

Sar. Cur gemis Isaac mi? gaude, ac exulta

O' quanta dare tibi

Magnus iurauit Deus.

Vocaberis ille

Dilectus,

Electus

Tu filius & hæres;

Nec proles ancillæ

Consortem

Tuam sortem

Tenebit cohæres.

Ag. Ecce fatalis arbor

O' miseranda proles.

Hic te depono, hic iace, hic mori expecta;

Extrema interim sume

Of.

Oscula genitricis;
Ego discedo iam discedo (heù dolor)
At te non amplius vita
Dulcis mea, sed mors pœna infinita.

Vos astra Coeli meo Ismaeli
Lumen ferale
Ut fato cessit parate accendite;
Neque seueræ sitis ò fere,
Corpus mortale
Benignæ ac piæ humi recondite.

Ang. Ut quid relicta prole Agar discedis
Illacrymans & gemens!
Voce clamas amara
Magni consilij Dei prorsus ignara.
O si tu scires, & nunc videres
Quæ modo nouit, & videt Deus.
Non hinc abires, neque lugeres:
Quam dulcis foret hic sermo meus.

Ab. Quæ curæ tristes curæ
Grauant senile Cor, excruciant mentem?
Vivet ne Agar cum nato?
Per loca inuia, deserta ibunt securi
Belluas inter crudeles;
Esurient, sitient, lassæ arumnas ferent?

Sar. Adhuc mœstus ac plorans
De puero & ancilla Abraham turbaris?
Vbi firma tua fides?
Amor meus, Amor Isaac?
Mandato Dei reclamationes;
Abraham nos tu non amas?

Ab. Dei mandatum adoro
Feruet amore pectus
Geminus torquet me cordis affectus.

Sar. Feriant te sagittæ Amoris

Ama

Ama Saram, ama filium.

Ab. Sentio iam vulnera Amoris;
Amo Saram, amo filium.

Sar. Non sit curæ, non sit doloris
Nati & Agar iustum exilium.

Ab. Mihi est curæ mihi est doloris
Nati & Agar durum exilium.

Ag. Mortuus es fili mi, mea lux extincta?
Non vidi morientem,
Mortuum lugeo te nunc solo iacentem,
Fundite lacrymas dolentes oculi.

Ismael amabilis
Et adorabilis
Raptus est funere,
Quia caruit munere
Miser & profugus vitalis poculi.
Fundite lacrymas dolentes oculi.

Ang. Agar Agar quid agis,
Gaude noli timere
Vocem pueri, vbi est, audiuit Deus;
Sermo videtur meus
Fortè non dignus fide?
Surge Agar veni & vide,
Vide, mox curre ad natum,
Ad puteum duc aquarum,
Quem tibi nunc ostendit;
Hauri aquas, virem imple,
Propina morienti, & Ismael viuat.

Viuat Ismael viuat, viuat
Non vult Deus pueri mortem.
Adolefcet,
Vir senescet,
Arcum tendens

At-

Atque ostendens
Cordis robur, manum fortem.

Viuat &c.

Ag. Qui dulcis & iucundus
Resonat Cœlo sonus?
Delira somniat mens, falluntur aures?
Vera ne defert mihi
Superni Aliger Poli?
Surgō iam læta surgō,
Luces hinc indè verto: en puteus aquæ.
Curro propero & volo.
Redeo ad te fili mi, vtinam viuas.
Ismael care tu viuis;
O' mea benigna fors
Quia te non rapuit mors.
Siste lacrymas molles
O' rediuiue ò fortis
Inclit e victor mortis.

Surge venit triumphans Athleta
Sicut ceruus exilens per montem,
Veni ad aquas, curramus ad fontem
Nostri fletus dulcissima meta.

Surge &c.

Ad tantâ cordis gaudia
Cesset luctus & clamor.
Mortem si non obiuit filius meus
Grates rependo tibi,
Munera tua sunt ò magne Deus.

Ang. Disce mortalis disce
Prouidi amoris ludum;
Caræ quàm Deo sint, valeant & preces,
Quem vitæ pariant fructum
Semina lacrymarum.

Post

Post fugatos Cœli horrores
Suos nitores
Astra pandunt plus lucentia.
Cùm videtur iam remota
Tunc fit nota
Dei suavis PROVIDENTIA.

F I N I S.

